

Resolutie van het XIXe partijcongres van de KPRF "Over het herstel van de volledige historische gerechtigheid ten aanzien van Jozef Wissarionovitsj Stalin"

Persdienst van het Centraal Comité van de KPRF 7 juli 2025

<https://kprf.ru/party-live/cknews/235885.html>

Het historische verleden van Rusland en zijn Sovjet-erfgoed wekken steeds meer publieke belangstelling. Ons land herstelt zich van de gevolgen van de verstikkende verdooving van het tijdperk Gorbatsjov-Jeltsin. Het wordt steeds duidelijker dat in het tijdperk van W.I. Lenin en J.W. Stalin de belangrijkste gebeurtenissen van de 20e eeuw plaatsvonden: de Grote Socialistische Oktoberrevolutie, de oprichting van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken, de overwinning op het Duitse fascisme en het Japanse militarisme, de temming van de atoomkracht en de verovering van de ruimte. In die tijd werd in een verbeterde strijd met externe en interne vijanden gezocht naar de juiste wegen voor de ontwikkeling van het land.

Jozef Stalin neemt een bijzondere plaats in in het geheugen van de mensen. Zijn voorbeeld behoort tot de grote voorvaders die de glorie en macht van het vaderland hebben geschapen en ons volk hebben behoed voor slavernij en ondergang. Stalin staat op één lijn met Alexander Newski en Dmitri Donskoi, Kusma Minin en Dmitri Posharski, Ivan III en Peter de Grote, Alexander Suworov en Michail Kutusov. Zijn naam is voor altijd in de geschiedenis gegrift, samen met die van Vladimir Lenin, de grondlegger van de Sovjetstaat. Miljoenen patriotten trokken ten strijde tegen het fascistische kwaad met de overwinningskreet "Voor het vaderland! Voor Stalin!".

Nu de NAVO-militairen hun agressie tegen Rusland opvoeren, staan Vladimir Lenin en Josef Stalin samen met ons in de gelederen van de strijders voor de vrijheid en onafhankelijkheid van ons vaderland. Van hen leren we principiële vastberadenheid, het vermogen om te denken en te handelen. In hun daden en hun werken zoeken we antwoorden op de noodlottige uitdagingen van

deze tijd. Van onze mentoren, de mede-auteurs van ons overwinningprogramma, leren we vastberadenheid en wijsheid.

Het Sovjetvolk heeft zich nooit van Stalin losgemaakt. Het beeld van de veeleisende en rechtvaardige leider werd hoog in het vaandel gedragen door de communisten en de partijlozen. "Stalin is niet met jullie!"; zei het werkende volk tegen de zich uitbreidende bureaucraten, de schurken en luilakken, de verduisteraars van het socialistische eigendom. In de persoonlijke strijd om de macht op de weg van het verraad van de grote leraar zijn enkele van zijn kandidaten uitgegleden.

Kort na het landelijke afscheid van Stalin stelde de voorzitter van de Raad van Ministers van de USSR, G.M. Malenkov, tijdens een vergadering van het presidium van het Centraal Comité van de CPSU voor om "een einde te maken aan de politiek van de persoonlijkheidscultus". Hij werd gesteund door L.P. Beria, die zich uitsprak voor een interne veroordeling van de overleden leider. In juli 1953 werden deze initiatieven echter tijdens de plenaire vergadering van het Centraal Comité van de partij door A.A. Andrejev, I.F. Tevosjan en andere kameraden verworpen. Het standpunt om aanvallen op Stalin af te wijzen werd hardnekkig en redelijk verdedigd door V.M. Molotov.

N.S. Chroesjtsjov legde zijn geheime rapport "Over de persoonlijkheidscultus en de gevolgen daarvan" op 25 februari 1956 voor, nadat het XXe partijcongres zijn werkzaamheden had beëindigd. De tekst van het rapport werd niet ter goedkeuring voorgelegd aan de leden van het Centraal Comité en had daarom een zeer tendentieuze karakter. Hierdoor werden de normen van het partijleven, waarvoor W.I. Lenin in de beginjaren van de Russische sociaaldemocratie zo krachtig had gestreden, geschonden.

Alle generaties communisten moeten zich het gebod van de stichter van het bolsjewisme herinneren: "Vertrouw meer op het onafhankelijke oordeel van de gehele massa van partijmedewerkers: zij en alleen zij zullen in staat zijn om het overmatige enthousiasme van de tot splitsing neigende groepen te temperen, zullen door hun langzame, onmerkbaar, maar volhardende invloed een 'goede wil' tot naleving van de partijdiscipline bijbrengen, zullen in staat zijn het fanatisme van het anarchistische individualisme te temperen, zullen door het enkele feit van hun onverschilligheid in staat zijn de onbeduidendheid van de door de tot splitsing neigende elementen overdreven verschillen te documenteren, te bewijzen en aan te tonen".

Met zijn gedrag, dat in strijd was met de geboden van Lenin, heeft Chroesjtsjov zijn anarchistisch individualisme, zijn heethoofdigheid en zijn neiging tot verdeeldheid ten volle tot uitdrukking gebracht. Door in te zetten op goedkope publiciteit heeft hij de resultaten van 30 jaar leiderschap van Stalin ongegrond in diskrediet gebracht. De eerste persoon in de CPSU ging zelfs zo ver te zeggen dat Stalin militaire operaties over de hele wereld plande en betrokken was bij de moord op zijn naaste vriend en medewerker S.M. Kirov.

De ophef rond de onthulling van de "persoonlijkheidscultus" was een wrede klap voor oprechte communisten. Het was een genereus geschenk aan de vijanden van de Sovjetmacht en leidde tot schommelingen bij de vrienden en bondgenoten van de USSR op het wereldtoneel.

Tegelijkertijd werd het team van Chroesjtsjov geconfronteerd met een objectief gebrek aan materiaal om de naam van Stalin en zijn zaak in diskrediet te brengen. Tegenwoordig is het een feit dat er doelbewust is gewerkt aan het verwijderen van authentieke documenten uit de staatsarchieven en het invoegen van vervalsingen. Bovendien heeft onze kameraad, een overtuigd communist en patriot, W.I. Iljuchin, op overtuigende wijze aangetoond dat de praktijk van het "zuiveren" van archiefdocumenten onder Gorbatsjov en Jeltsin is voortgezet.

De tweede golf van 'destalinisatie', die verband hield met de besluiten van het XXIIe partijcongres van de CPSU, heeft de zaak van het socialisme ernstige schade toegebracht. De ongebreidelde antistalinistische campagne bleek een enorme klap voor het gezag van de partij en leidde tot morele en politieke verwarring in de Sovjetmaatschappij. Er werd een diepe verdeeldheid gezaaid in de

socialistische gemeenschap. De verbreking van de betrekkingen van de USSR met de Volksrepubliek China en de Volksrepubliek Albanië was voorgeprogrammeerd. Dit was het begin van een pijnlijke crisis in de internationale communistische beweging. Antisovjetactivisten van alle gezindten, westerse geheime diensten en de beruchte “dissidenten” wapenden zich met een troefkaart in de informatieoorlog tegen ons land en het socialisme.

Het marxisme-leninisme leert dat er voor communisten maar één ware weg is: de weg van de historische waarheid. Je moet die kennen, verdedigen en herstellen. Het leven en de strijd van Stalin waren, zoals bij elke historische figuur, verbonden met tekortkomingen en tegenstrijdigheden. Maar het corrigeren van fouten en vergissingen werd in veel gevallen door hemzelf geïnitieerd, wat de basis legde voor de verdere versterking van de socialistische legaliteit.

Zelfs in hun totaliteit zijn de bekende kosten in het leven van de partij en het land niet te vergelijken met de rol van Stalin bij de verdediging van de koers van Lenin, bij het waarborgen van de eenheid van de communisten, bij de opbouw van de industriële macht van de USSR en bij de organisatie van de strijd tegen het fascistische Europa. Zijn bijdrage aan het behalen van de Grote Overwinning op het Duitse nazisme en het Japanse militarisme is enorm. Het is niet verenigbaar met het partij- of wetenschappelijk begrip van de geschiedenis om een mens, zelfs een uitmuntende persoonlijkheid, de schuld te geven van mislukkingen.

De fouten in het optreden van Chroesjtsjov werden erkend door de leiding van de partij en de staat. Als gevolg daarvan werd hij uit zijn ambten ontheven. De lijn om de ongegronde veroordeling van Stalin te verwerpen, is altijd aanwezig geweest. Een waardig referentiepunt was hier het wijze standpunt van de Communistische Partij van China over de verhouding tussen verdiensten en fouten van Mao Zedong.

In de jaren dat Leonid Brezjnev de partij en het land leidde, verdween het thema van de ‘persoonlijke cultus’ uit de beoordeling van de historische rol van Stalin. Op initiatief van K.U. Tsjernenko werd aan de vooravond van de 40e verjaardag van de Grote Overwinning een reeks belangrijke stappen voorbereid. Er kwam echter geen volledig herstel van de historische rechtvaardigheid. De verkiezing van M.S. Gorbatsjov tot secretaris-generaal tijdens de plenaire vergadering van het Centraal Comité van de CPSU in maart 1985 was het begin van de door mensen veroorzaakte crisis in de partij en vervolgens van de misdadige vernietiging van de USSR.

In het werk van de KPRF werd de “ontmaskering” van Stalin door Chroesjtsjov herhaaldelijk beoordeeld als politiek schadelijk en moreel corrupt. Voor echte communisten en onze aanhangers is de juistheid van de woorden van de legendarische volkscommissaris van Stalin, maarschalk van de Sovjet-Unie D.F. Ustinov, duidelijk: “Geen enkele vijand heeft ons zoveel schade berokkend met betrekking tot het verleden van onze partij en onze staat, en met betrekking tot Stalin, als Chroesjtsjov met zijn beleid”.

De KPRF, als ideologische erfgenaam van de SDAPR – SDAPR (b) – KPR(b) – Allunions-Kommunistische Partei(b) – KPdSU – KP der RSFSR, is consequent in de strijd tegen de vervalsing van de geschiedenis van het grote Sovjettijdperk. Het is tijd om uitdrukkelijk te verklaren dat Josef Wissarionovitsj Stalin volledig historisch recht moet worden gedaan.

Het XIXe partijcongres van de KPRF acht het noodzakelijk:

– het verslag van N.S. Chroesjtsjov “Over de persoonlijkheidscultus en de gevolgen daarvan” op de besloten vergadering van de afgevaardigden van het XXe partijcongres van de CPSU op 25 februari 1956 als onjuist en politiek bevooroordeeld te beoordelen. Partijcongres van de CPSU op 25 februari 1956 als onjuist en politiek bevooroordeeld te beoordelen. De tekst van het rapport bevat vervalste feiten en valse beschuldigingen tegen J.W. Stalin en verdraait de waarheid over zijn staats- en partijactiviteiten;

– de resoluties en besluiten van het XXIIe partijcongres van de CPSU met betrekking tot de beoordeling van de rol en de plaats van Stalin in de geschiedenis van de partij en het land als destructief te erkennen, die grote schade hebben toegebracht aan de socialistische opbouw in de USSR en de communistische wereldbeweging;

– een beroep te doen op de president van de Russische Federatie, V.V. Poetin, om de stad Wolgograd en de regio Wolgograd hun heroïsche namen terug te geven: Stalingrad en Oblast Stalingrad. De beslissingen tot naamswijziging waren ongerechtvaardigd. Ze zijn niet in overeenstemming met het belang van het behoud van het historisch geheugen en de vervulling van de strategische taken van Rusland – bestrijding van neonazisme, verdediging van de soevereiniteit en de nationale veiligheid;

– dat de comités van de KPRF op alle niveaus en de informatiediensten van de partij de beoordelingen van deze resolutie actief opnemen in hun verslaggeving over actuele onderwerpen van de ideologische strijd; een overeenkomstige cursus te ontwikkelen en uit te voeren in het systeem van partijpolitieke vorming;

– het werk voort te zetten om de nagedachtenis van Stalin te bewaren, zijn theoretische en praktische nalatenschap te onderzoeken en te bevorderen en deze te vertalen in de activiteiten van de KPRF en de links-patriottische krachten in de huidige fase.

Vertaald uit het Duits via Wolfgang Mueller